

[Dahlggaard.]

kalde den opfattelse, at ejer-lejerskitsen er noget ganske særligt.

Jeg mener også, at boligministeren gør sig skyldig i en fejlbedømmelse, når han siger, at han har opfattet denne ejer-lejerskitse og dermed altså også det forslag, han selv har stillet, som begyndelsen til et frit boligmarked. Denne frihed begynder altså med, at man laver huslejeregulering i 200 kommuner, der ikke har det i forvejen. Den kommer til at bestå i at konservere den uensartethed, der er i huslejeniveauerne, og som i dag betyder, at ensartede boliger koster en forskellig pris; det skal de altså have lov til at blive ved med. Det er en skitse, der arbejder med uklare begreber i massevis, og som derfor nødvendigvis må have til støtte for sin administration bolignævn overalt i landets kommuner. Det er dog vist første gang, man laver en liberaliseringslovgivning, der har til følge, at der skal oprettes en hel masse administration.

Jeg vil altså håbe, at denne boligskitse bliver udgangspunktet for drøftelser, der kan munde ud i, at man sætter sig nogle mål, der virkelig er liberalisering på dette område, og når boligministeren siger, at han har opfattet boligskitsen, ejer-lejerskitsen, derhen, forstår jeg det sådan, at boligministeren altså i virkeligheden er enig i, at det er en liberalisering, der skal til.

Jeg mener, at man ikke skal udskyde den så langt som til 16. alm. vurdering, altså 4 år ud i fremtiden. Det er jo tydeligt, at vi er på vej til at befinde os i et købers marked på boligområdet i stedet for i et sælgers marked, og dermed er forudsætningerne ved at være tilvejebragt for, at man ikke sætter endemålet: en liberalisering af huslejedannelsen, så langt ud i fremtiden, som jeg har indtryk af at boligministeren gør.

Jeg har i øvrigt med glæde fornemmet, at boligministeren ikke har låst sig fast under drøftelserne i dag. Det har boligministeren faktisk heller ikke gjort under de samtaler, vi har haft i boligudvalget i det sidste halve års tid, uden at følgen dog har været hidtil alt for meget bevægelse.

Derfor skal min formentlig sidste bemærkning under denne debat være, at jeg håber, at dette, at man fra de forskellige sider ikke har låst sig fast, er udtryk for, at så kan man bevæge sig.

Omman: Det var ikke min mening at forlænge denne debat, men direkte provokeret må jeg svare hr. Bendix.

En beregning af den finansielle rækkevidde af SF's forslag har vi ikke, fordi vi på dette område har en så ringe statistik, at man ikke kan foretage sikre beregninger, og jeg må sige, når vi nu ser overslaget fra regeringens side, ser jeg på det med betydelig skepsis. For vi har råbt i tide og utide om at få en statistik over disse fradragsposter på selvangivelsen; vi har den ikke.

Individuelt er det meget let, vil jeg sige til hr. Bendix, at beregne et lejeforløb. Man kan jo bare tage udgangspunkt i en speciel finansiering, så er det meget let at se, hvordan et underskud, der er låst fast, aftrappes over en given årrække. Til den ende kan jeg efter forhandlingen overrække hr. Bendix vores parcelluspijce, hvor der i tilstrækkeligt omfang er gjort rede for disse ting.

Så blev det sagt, at vi ikke havde gjort rede for, hvordan man sondrer mellem private og erhvervsmæssige renter. Det blev i tillæg hertil sagt, at vi havde dog fået noter om, at i de lande, hvor man havde prøvet det, var det sket med ringe succes. Det notat vil jeg gerne se. Der er en oplysning om, at man kører denne ordning i Canada, men man har desværre ingen oplysninger om, hvordan den forløber. Der er en oplysning om, at man søgte det indført i England, men før ordningen kom til at virke, blev den afskaffet af den konservative regering, ikke fordi den ikke kunne løbe, men af politiske grunde. Det er, hvad vi for tiden har om den slags i udlandet.

Men må jeg til slut sige til hr. Bendix, at han anfægtede jo, at det principielt var muligt at sondre imellem disse renter. Ja men så er det det samme som at anfægte, at det er muligt for den driftsøkonomiske viden-skab at opgøre en given virksomheds driftsresultat korrekt. For det er fuldstændig ligegyldigt med hensyn til driftsresultatet, om renterne er private, eller de er erhvervsmæssige. Hvis det skal opgøres driftsøkonomisk korrekt, kan man kun tillade sig at indregne de driftsmæssige renter. Så vidt tror jeg nok man er kommet i den driftsøkonomiske teori, at det principielt er muligt.

Det vil føre for vidt her at gå ind på de regler, der skal til, for at det også skattemæssigt og praktisk er muligt — det er sta-